

Odporúčanie k uvádzaniu príloh, citátov a bibliografie

Tri základné spôsoby bibliografického odkazu

1. Všetko do textu

(napríklad do vety, alebo do zátvorky) – vhodné iba pre krátke texty s minimom odkazov. Inak je to praktické, netreba číslavať ani čítať nič mimo hlavný text.

2a. Autor – rok

(tzv. harvardský systém) (napríklad: Pauer, 1997), tu sa môže uviesť aj strana: (Pauer, 1997, s. 56)

Na konci článku je potom abecedný zoznam podľa priezvisk a rokov vydania. Ak autor vydal v tom istom roku viacero diel, dáva sa za rok písmeno malej abecedy: Pauer 1997a, Pauer, 1997b, čo je dosť nesystémové, podobne ako presúvanie roku zozadu hneď za meno. Výhodou je voľnosť pri písaní a odkazovaní. Z poznámok pod čiarou sú potom bibliografické informácie odstránené. Anglosaský, veľmi používaný systém.

2b. Číslo

odkazuje na autora (Pauer) v zozname literatúry, prípadne autor a číslo (Pauer, 28), alebo iba číslo (28) (vancouverský systém). Na konci je pripojený zoznam podľa poradia, v akom sa autor prvý raz nachádza v texte, opakované citácie toho istého diela sa odvolávajú potom na číslo prvej zmienky.

Nevýhoda je, že sa ťažko hľadá v zozname a pri zmene je prečíslovávanie dosť prácne.

Kompromis: Záverečný zoznam sa urobí podľa abecedy poradovo očísľuje a tieto čísla sa prenású do textu.

3. Poznámka - bibliografia¹

Výhodné spojenie tam, kde je hojne poznámok. Nevýhodou je, ak treba viackrát citovať tohto istého autora (ibidem, op. cit.). Na záver je zoznam literatúry abecedne, t. j. opäť nastane opakovanie. Ale dá sa obmedziť tak, že sa v poznámke cituje iba skrátené.

¹ Tu sa uvedie buď text poznámky, a(lebo) odkaz na prameň. Odkedy je Word, používam ho najradšej, napríklad v knihe DULLA, M. – MORAVČÍKOVÁ, H.: Architektúra Slovenska v 20. storočí. Bratislava, Slovart 2002. 514 s.

Platná norma:

STN ISO 690: Dokumentácia – Bibliografické odkazy – Obsah, forma a štruktúra

Príklady písania bibliografického záznamu

Kniha

Šlachta, Š.: Neznámi známi. Bratislava, SAS 2004. 237. (norma však považuje za povinné uvádzať aj pomerne nové štandardné číslo – ISBN),

alebo

Frampton, Kenneth: Modern architecture a critical history. London, Thames and Hudson 1992. 376 s.

Článok v časopise

Balán, Alois: Architekt a spoločnosť. Slovenský staviteľ 4, 1934, s. 51.

alebo

Pauer, Jozef: Zmysel domu. Bratislava, Veda 1997. 103 s.

Zborník

K[oula, J. E.]: Pustevně na Radhošti. Zprávy Spolku architektů a inženýrů v Království českém 34, 1900, s. 64 – 65.

alebo

DULLA, M.: The Fiction of National in Slovak Architecture of Two Centuries. In: Architecture and Ending Century. Bratislava, SAS 2000. 99 - 107.

Pozor, údaj „12 s.“ znamená dvanásť strán, zatiaľčo „s. 12“ znamená strana dvanásť.

Kvôli presnosti, ak priamo citujem, uvádzam popri celkovom počte strán aj miesto citátu a aby som to odlišil píšem: „tu s. 12.“